पितुर्मे यज्ञविघ्नार्थमहरत्पापनिश्चयः । सौवीरान् प्रतियाताञ्च बभ्रोरेष तपस्विनः । भार्य्यामभ्यहरन्मोहादकामा तामितोगतां ।
एष मायाप्रतिच्छन्नः कारूषार्थे तपस्विनीं । जहार भद्रां वैशालीं मातुलस्य नृशंसकृत् । १५७०
पितृष्वसुः कृते दुःखं सुमहन्मर्षयाम्यहं । दिष्ट्याहीदं सर्व्वराज्ञां सन्निधावद्य वर्त्तते ।
पश्यन्ति हि भवन्तोऽद्य मय्यतीव व्यतिक्रमं । कृतानि तु परोक्षं मे यानि तानि निबोधत ।
इमं त्वस्य न शक्ष्यामि क्षन्तुमद्य व्यतिक्रमं । अवलेपाद्वधार्हस्य समग्रे राजमण्डले ।
रुक्मिण्यामस्य मूढस्य प्रार्थनासीन्मुमूर्षतः । न च तां प्राप्तवान् मूढः शूद्रो वेदश्रुतीमिव ।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एवमादि ततः सर्व्वे सहितास्ते नराधिपाः । वासुदेववचः श्रुत्वा चेदिराजं व्यगर्हयन् । १५७५
तस्य तद्वचनं श्रुत्वा शिशुपालः प्रतापवान् । जहास स्वनवद्धासं वाक्यं चेदमुवाच ह ।
मत्पूर्व्वां रुक्मिणीं कृष्ण संसत्सु परिकीर्त्तयन् । विशेषतः पार्थिवेषु व्रीडां न कुरुषे कथं ।
मन्यमानो हि कः सत्सु पुरुषः परिकीर्त्तयेत् । अन्यपूर्व्वां स्त्रियं जातु त्वदन्यो मधुसूदन ।
क्षम वा यदि ते श्रद्धा मा वा कृष्ण मम क्षम । क्रुद्धाद्वाऽपि प्रसन्नाद्वा किं मे त्वत्तो भविष्यति ।
तथा ब्रुवत एवास्य भगवान् मधुसूदनः । मनसाऽचिन्तयच्चक्रं दैत्यगर्व्वनिसूदनं । १५८०
एतस्मिन्नेव कालेतु चक्रे हस्तगते सति । उवाच भगवानुच्चैर्व्वाक्यं वाक्यविशारदः ।
शृण्वन्तु मे महीपाला येनैतत्क्षमितं मया । अपराधशतं क्षाम्यं मातुरस्यैव याचने ।
दत्तं मया याचितश्च तद्वै पूर्णं हि पार्थिवाः । अधुना वधयिष्यामि पश्यतां वो महीक्षितां ।
एवमुक्त्वा यदुश्रेष्ठश्चेदिराजस्य तत्क्षणात् । व्यपाहरत् शिरः क्रुद्धश्चक्रेणामित्रकर्षणः ।
स पपात महाबाहुर्व्वज्राहत इवाचलः । ततश्चेदिपतेर्देहात्तेजोऽग्र्यं ददृशुर्नृपाः । १५८५
उत्पतन्तं महाराज गगनादिव भास्करं । ततः कमलपत्राक्षं कृष्णं लोकनमस्कृतं ।
ववन्दे तत्तदा तेजो विवेश च नराधिप । तदद्भुतममन्यन्त दृष्ट्वा सर्व्वे महीक्षितः ।
यद्विवेश महाबाहुं तत्तेजः पुरुषोत्तमं । अनद्भ्यो प्रववर्ष द्यौः पपात ज्वलिताशनिः ।
कृष्णेन निहते चैद्ये चचाल च वसुन्धरा । ततः केचिन्महीपाला नाब्रुवंस्तत्र किञ्चन ।
अतीतवाक्पथे काले प्रेक्षमाणा जनार्द्दनं । हस्तैर्हस्ताग्रमपरे प्रत्यपिंषन्नमर्षिताः । १५९०
अपरे दशनैरोष्ठानदशन् क्रोधमूर्च्छिताः । रहश्च केचिदार्षेयं प्रशशंसुर्नराधिपाः ।
केचिदेव सुसंरब्धा मध्यस्थास्त्वपरेऽभवन् । प्रहृष्टाः केशवं जग्मुः संस्तुवन्तो महर्षयः ।
ब्राह्मणाश्च महात्मानः पार्थिवाश्च महाबलाः । शशंसुर्निर्वृताः सर्व्वे दृष्ट्वा कृष्णस्य विक्रमं ।
पाण्डवस्त्वब्रवीत् भ्रातॄन् सत्कारेण महीपतिं । दमघोषात्मजं वीरं संस्कारयत माचिरं ।
तथा च कृतवन्तस्ते भ्रातुर्व्वै शासनं तदा । चेदीनामाधिपत्ये च पुत्रमस्य महीपतेः । १५९५
अभ्यषिञ्चत्तदा पार्थः सह तैर्व्वसुधाधिपैः । ततः स कुरुराजस्य क्रतुः सर्व्वसमृद्धिमान् ।
यूनां प्रीतिकरो राजन् स बभौ विपुलौजसः । शान्तविघ्नः सुखारम्भः प्रभूतधनधान्यवान् ।
अन्नवान् बहुभक्ष्यश्च केशवेन सुरक्षितः । समापयामास च तं राजसूयं महाक्रतुं ।